

Yttrande över remissen Ds 2008:34 Ett starkare skydd för den enskildes personliga integritet vid kreditupplysning (Ju2008/4277/L2)

Dnr 801-13764-08/112

2008-09-04

Justitiedepartementet
Enheten för familjerätt
och allmän
förmögenhetsrätt
103 33 Stockholm

Sammanfattning

Kronofogdemyndigheten är i grunden positiv till en väl fungerande kreditupplysningsverksamhet och till de grundläggande syften som kreditupplysningar är avsedda för. Kronofogdemyndigheten delar promemorians uppfattning, att den personliga integriteten behöver stärkas vid behandling av uppgifter som rör kreditupplysningar. Kronofogdemyndigheten tillstyrker de föreslagna ändringarna av 9, 11, 12 och 19 §§ Kreditupplysningslagen.

Kronofogdemyndigheten kan — så som förslagen är utformade — inte tillstyrka förslagen att en beloppsgräns om 2.500 kr för fordringar som får behandlas för kreditupplysningsändamål införs och att det införs en kortare gallringsfrist för fordringar understigande 4.000 kr. Förslagen behöver övervägas ytterligare och en utförlig konsekvensanalys behöver genomföras. Om förslagen om beloppsgränser ändå ska genomföras behöver sekretessbestämmelser hos Kronofogdemyndigheten införas för att beloppsgränserna inte ska kunna kringgå. Om förslagen genomförs kommer det att innebära stora kostnader för myndigheten i form av ändringar i IT-systemen och en väsentligt ökad arbetsbelastning på grund av ökat antal förfrågningar till myndigheten.

Kronofogdemyndigheten delar inte bedömningen att, när kreditupplysningsuppgifter inhämtas för att bedöma ett kreditinstituts kapitaltäckningsbehov, en s.k. omfrågningskopia ska behöva skickas till den omfrågade.

Kronofogdemyndigheten lämnar ett eget förslag, fristående från promemorians förslag, till hur kreditupplysningar skulle kunna behandlas samt synpunkter på justeringar av sekretesslagen.

I beredningen av detta ärende har viss dialog med Svenska Bankföreningen och Svensk Inkasso förekommit.

I det följande används följande förkortningarna: Yttrandefrihetsgrundlagen (YGL), Kreditupplysningslagen (KuL), Personuppgiftslagen (PuL), Sekretesslagen (SekrL) och Utsökningsbalken (UB).

Inledande synpunkter om kreditupplysningar

Som inledningsvis konstateras i promemorian har teknikutvecklingen skapat nya möjligheter för kreditupplysningsverksamheten. Men kanske ännu viktigare är att kreditsamhällets utveckling har skapat en ökad efterfrågan på kreditupplysningstjänster. Många medborgare konsumerar varor och tjänster med (kontokort-)krediter genom att utnyttja en beviljad kreditlimit för att sedan reglera denna via en faktura. Nya tjänster såsom mobiltelefoni, Internet och kabel-TV kan ofta tecknas först efter kreditprövning. Samma gäller sedan tidigare tecknande av hyreskontrakt, vatten- och elabonnemang etc. Det är således viktigt för medborgare att i olika sammanhang anses kreditvärdiga och inte hamna utanför kreditsamhället, vilket annars medför praktiska problem.

Även om kreditupplysningsverksamhet kan tillhandahålla en stor mängd information samt även analys av den omfrågades kreditvärdighet, är det oftast uppgift om betalningsförsummelser (betalningsanmärkningar) som efterfrågas och får avgörande betydelse för kreditbedömningen. Medborgare som riskerar att få (framför allt sin första) betalningsanmärkning kan därför ingå ofördelaktiga avbetalningsuppgörelser med sina borgenärer, vilket på sikt kan leda till att de

ekonomiska problemen förvärras. Detta eftersom en helhetslösning är svår att uppnå om man träffar deluppställningar med olika borgenärer.

Vidare finns det idag många medborgare vars betalningsförsumlighet inte kommer till presumtiva kreditgivares kännedom, antingen på grund av att betalningsuppställningar träffas eller därför att borgenärer eller deras ombud inte anser det lönsamt att vidta inkassoåtgärder. Å andra sidan finns det medborgare som på grund av förbiseende, slarv eller olyckliga omständigheter erhållit betalningsanmärkningar. Genom automatiserade kreditprövningar får också betalningsanmärkningar, oavsett bakomliggande skulds storlek, samma dignitet.

När nu lagstiftaren valt att se över några regler avseende kreditupplysning, borde lagstiftaren ta tillfället i akt att lösa de problem som finns idag och skapa en lagstiftning anpassad till dagens och morgondagens kreditsamhälle. En sådan översyn behöver även omfatta näringsidkarnas behov av skydd i kreditupplysningssammanhang. Även företag, främst mindre och/eller nystartade, är känsliga för betalningsanmärkningar. Eftersom en sådan kan erhållas redan innan en fordran är fastställd, leder detta till att många företag betalar tvistiga och felaktiga betalningskrav för att undvika betalningsanmärkningar. Kronofogdemyndigheten har tidigare uppmärksammat detta problem, Riksskatteverkets skrivelse 2002-06-03 dnr 10846-01/100, bilaga 1. Kronofogdemyndigheten anser att frågan alltså är aktuell och att lagstiftaren nu bör se över den. Detta har ytterligare aktualiserats genom den senaste tidens uppmärksamhet kring s.k. bluffakturor som drabbar näringsidkare. Lagstiftaren borde också genom att studera lagstiftning inom Norden eller inom EU dra lärdomar och överväga behovet av anpassning.

Synpunkter på promemorian

Kapitel 4. Kreditupplysningar och nya medier

Promemorian konstaterar att nya medier medför nya möjligheter att inhämta kreditupplysningar. Att kreditupplysningsverksamhet bedrivs på visst sätt och därför med stöd av 1 kap. 9 § UGL inte behöver följa reglerna i KuL anser Kronofogdemyndigheten inte är lämpligt. Det är väsentligt att de regler, till skydd för den enskilde, som uppställs i KuL följs för att den enskildes personliga integritet ska värnas. Det är också väsentligt för tilltron till kreditupplysningsverksamheten att den sker i enlighet med fastställda regler. Kronofogdemyndigheten tillstyrker således förslaget i den delen.

Kapitel 5. Mindre betalningsförsummelse

1. Beloppsgräns om 2.500 kronor

Kronofogdemyndigheten anser att det är oklart hur beloppsgränsen om 2.500 kr ska tillämpas och om gränsen endast ska gälla uppgifter ur Kronofogdemyndighetens utsöknings- och indrivningsdatabas eller om den även ska gälla uppgifter ur betalningsföreläggande- och handräkningsdatabasen. Kronofogdemyndigheten anser också att det tydligare måste anges vad som ska ingå i begreppet fordran.

Promemorian talar dels om en beloppsgräns för en fordran mindre än 2.500 kr (sid 37 ingressen och sid 44), dels om att som kreditupplysning får inte användas uppgifter om skuldsaldot understiger 2.500 kr (sid 44). Förslaget talar även om att ett saldo överstigande 2.500 kr får behandlas även om något eller några av de fordringsposter som ingår i skuldsaldot understiger nämnt belopp. Förslaget till ändring av 7 § 1 st. 1 p. KuL avser dock endast en fordran understigande 2.500 kr. I promemorian nämns, att "Med skuldsaldo avses uppgift om total skuld, d.v.s. det belopp som ligger för indrivning...". Sådana uppgifter förekommer endast i utsöknings- och indrivningsdatabasen. Samtidigt talas om att beloppsgränsen avser "betalningsförsummelse som avser en fordran om mindre än 2 500 kr". Betalningsförsummelse kan avse såväl uppgifter ur utsöknings- och indrivningsdatabasen som uppgifter ur betalningsföreläggande- och handräkningsdatabasen. Den föreslagna lagtexten till 7 § KuL anger att "Kreditupplysningar om fysiska personer som inte är näringsidkare inte får innehålla uppgifter om andra betalningsförsummelse än sådana som 1. har slagits fast genom domstol eller annan myndighets avgörande eller åtgärd och som avser en fordran om minst 2 500 kr". Bestämmelsen omfattar uppgifter ur såväl utsöknings- och indrivningsdatabasen som ur betalningsföreläggande- och handräkningsdatabasen. Det råder således oklarhet om hur beloppsgränsen ska tillämpas och om beloppsgränsen ska gälla endast utsöknings- och indrivningsdatabasen eller om den även ska gälla betalningsföreläggande- och handräkningsdatabasen. Av specialmotiveringen framgår att med

fordran avses summan av samtliga de belopp som omfattas av den betalningsförsummelse som slagits fast genom en domstols eller en annan myndighets avgörande eller åtgärd och att sådana belopp kan avse kapital, ränta, kostnader och avgifter. Den föreslagna lagtexten avser dock bara en fordran utan närmare precisering av vilka delposter som ska ingå i fordran. De nu påtalade oklarheterna måste klargöras om den föreslagna beloppsgränsen ska införas.

Den föreslagna lagbestämmelsens utformning talar för att beloppsgränsen ska avse uppgifter ur utsöknings- och indrivningsdatabasen och betalningsföreläggande- och handräckningsdatabasen, varför Kronofogdemyndigheten i den fortsatta framställningen utgår från detta.

Kronofogdemyndigheten noterar dessutom, att förslaget utgår från att beloppsgränsen inte ska gälla fordringar som lett till inledande av skuldsanering, betalningsinställelse, ansökan om konkurs eller beslut om ackord. Ansökan om konkurs och frågor om ackord handläggs numera av Skatteverket och Kronofogdemyndigheten för inte längre sådana uppgifter.

2. Beloppsgräns om 4.000 för tidigare gallring av fordringar

Kronofogdemyndigheten anser att det är oklart hur beloppsgränsen ska tillämpas. I promemorian nämns att förslaget är avsett att gälla mindre betalningsförsummelse och att med detta menas en fordran understigande 4.000 kr. Samtidigt anges att skälet till att införa denna beloppsgräns är att den ska vara ett komplement till förslaget att införa en generell beloppsgräns för vilka uppgifter som får behandlas i kreditupplysningsverksamhet. Syftet är att begränsa att allt för gamla uppgifter ska leda till ogrundade svårigheter för den enskilde att erhålla kredit eller att ingå någon annan avtalsförbindelse. Av den föreslagna ändringen i 8 §3 st2 p. KuL, är formuleringen sådan att varje betalningsförsummelse understigande 4.000 kr ska gallras efter ett år.

Kronofogdemyndigheten anser att det är oklart om beloppsgränsen ska avse endast uppgift om fordran eller om bestämmelsen ska ha samma innebörd som beloppsgränsen om 2.500 kr. Vidare har det inte angetts om gränsen endast ska avse uppgifter i utsöknings- och indrivningsdatabasen eller om även uppgifter i betalningsföreläggande- och handräckningsdatabasen ska omfattas.

Om promemorians förslag till beloppsgräns om 4.000 kr ska genomföras krävs att lagtexten justeras så att det tydligt av lagtexten framgår hur beloppsgränsen ska tillämpas och att det tydligt anges vilka delposter i en fordran som ska ingå.

3. Följder av en beloppsgräns om 2.500 kronor respektive 4.000 kronor

Om beloppsgränsen 2.500 kr endast avser varje enskild fordran kan detta leda till att en gäldenär med många små skulder inte blir föremål för kreditupplysningsuppgift. Gäldenären kan då komma att beviljas ytterligare krediter och förvärpa sin skuldsituation. Avser istället beloppsgränsen saldot bör antalet personer som träffas av bestämmelsen minska och fler personer kommer då att bli föremål för kreditupplysningar. Om beloppsgränsen istället omfattar varje fordran under 2.500 kr men saldot av fordringar, om det uppgår till minst 2.500 kr, ändå får behandlas av kreditupplysningsföretagen kan det ifrågasättas om en sådan behandling av uppgifter är tillåten. Om uppgiften om fordran understigande 2.500 kr inte får behandlas för kreditupplysningsändamål men ett saldo, i vilket denna fordran ingår, får behandlas innebär det indirekt att uppgift om fordran som inte får behandlas ändå tillåts behandlas för kreditupplysningsändamål.

Om gallring av uppgift om fordringar understigande 4.000 kr ska ske redan efter ett år kommer det att medföra att uppgifter om ett flertal fordringar kommer att gallras men att uppgift om ett saldo av dessa fordringar kommer att kvarstå hos kreditupplysningsföretagen. Förslaget, att snabbare gallra vissa uppgifter, kommer i så fall inte leda till någon märkbart förändrad situation för den enskilde. Det syfte som har förts fram i promemorian för detta förslag, d.v.s. att alltför gamla uppgifter inte ska leda till ogrundade svårigheter att erhålla krediter, kommer i så fall inte att uppnås. Myndigheten ifrågasätter också om det kan vara tillåtet att i ett saldo behandla uppgifter om en fordran som har gallrats då det skulle innebära att de gallrade uppgifterna - indirekt - ändå kommer att behandlas.

I detta sammanhang vill Kronofogdemyndigheten peka på hur Danmark och Norge har löst frågan om att snabbare bli gallrad ur kreditupplysningsregister. En skuld som är föremål för verkställighet men som blir betald gallras hos kreditupplysningsföretagen. Den enskilde anses därmed ha visat på betalningsförmåga och den tidigare uppgiften om skuld belastar inte honom efter att skulden har reglerats. Ett sådant förfarande innebär samtidigt ett starkt incitament för den enskilde att göra rätt för sig. Om skulden inte regleras är gallringstiden 5 respektive 4 år.

4. Problem med beloppsgräns

Att en låg skuld inte behöver tyda på betalningsproblem kan vara korrekt. Samtidigt kan en låg skuld utgöra ett tidigt tecken på en bristande betalningsförmåga och om en sådan skuld inte utgör kreditupplysning kan gäldenären fortsätta att skuldsätta sig och därmed förvärpa sin situation. Detta kan föra med sig kreditförluster för kreditgivarna. Inte heller en stor skuld behöver nödvändigtvis betyda att den förpliktade har betalningsproblem. Det kan mycket väl vara så att det har varit en tvist om skyldigheten att betala ett större belopp och den förpliktade valde att tvista i t.ex. domstol om betalningsskyldigheten. Beträffande domstols dom kan verkställighet genast sökas och den förpliktade saknar då möjlighet, bortsett från möjligheten enligt 3 kap. 6 § UB att nedsätta belopp, att förhindra att skulden blir föremål för verkställighet. Att uppställa en beloppsgräns för uppgifter som får behandlas för kreditupplysningar kan således medföra negativa effekter för samhället och för kreditmarknaden vilket talar för att effekterna av beloppsgränser behöver bli föremål för en mer ingående analys innan man tar ställning till att införa beloppsgränser.

Om beloppsgränser införs kan det inte uteslutas att större borgenärer och inkassobolag ändrar arbetssätt och istället för att ansöka om betalningsföreläggande för en liten skuld avvaktar för att kunna söka på flera skulder samtidigt. Först när fordringsbeloppet överstiger de beloppsgränser som nu föreslås görs ansökan om betalningsföreläggande. Detta leder i så fall till att den som har ekonomiska problem får ytterligare tid då han kan ta upp nya krediter och således förvärpar sin situation och möjligheterna att göra rätt för sig minskar. Samtidigt får beloppsgränserna i så fall mindre betydelse för skyddet av den personliga integriteten än vad som har varit avsett.

5. Särskilt om saldouppgifter

Om beloppsgränsen avser saldot framgår det inte av förslaget om det ska finnas någon tidsgräns för de fordringar som får ingå i saldot. Beträffande utslag lämnar Kronofogdemyndigheten idag endast uppgift om utslaget och det kapitalbelopp som utslaget omfattar; någon saldouppgift lämnas således inte idag. Det finns dock inget som hindrar att upplysningsföretag skapar saldon av de uppgifter om utslag som Kronofogdemyndigheten meddelar. Beträffande verkställigheten av bland annat utslag, d.v.s. utsökningsmål, lämnas idag uppgifter om saldo för de mål som är aktuella hos Kronofogdemyndigheten. Ett saldo avser en ögonblicksbild. De fordringar som då bör ingå i saldot är de som just då är aktuella för verkställighet. Fordringar kan med nuvarande regler komma att vara föremål för verkställighet under flera år. Med hänsyn till den föreslagna gallringsfristen om ett år för fordringar understigande 4.000 kr uppkommer fråga om sådana uppgifter som har gallrats enligt den regeln ska få ingå i saldot. Om den gallrade uppgiften ingår i saldot innebär det att man — indirekt — tillåter behandling av en uppgift som inte får behandlas.

Beträffande utslag bör det över huvud taget inte vara tillåtet att skapa saldouppgifter då det, efter att utslaget har meddelats, saknas uppgifter om fordran har blivit betald eller inte. Inte ens i de fall då utslaget blivit föremål för verkställighet finns uppgift hos den summariska processen om fordran har blivit helt eller delvis betald.

Behandlingen av saldouppgifter är inte reglerad i KuL, men såvitt Kronofogdemyndigheten känner till avser kreditupplysningsföretagens behandling av saldon uppgifter om allmänna respektive enskilda mål som är föremål för verkställighet. Då frågan om saldon inte är lagreglerad, finns idag inget direkt hinder mot att bilda saldon baserade även på andra uppgifter. Det förekommer att kreditupplysningsföretag även hanterar s.k. historiska saldouppgifter, vilket innebär att de sparar saldouppgifter. Om den nu föreslagna regeln om en beloppsgräns för kortare gallringsfrist avseende fordringar understigande 4.000 kr införs, uppkommer bland annat frågor om s.k. historiska saldon överhuvudtaget kan användas eller inte. Som ovan pekats på under punkt 2, ifrågasätter Kronofogdemyndigheten om det överhuvudtaget kan vara tillåtet att i ett saldo behandla en uppgift om en fordran som inte får behandlas för kreditupplysningsändamål. Om en uppgift som vid ett tillfälle har fått behandlas, men som på grund av förslaget om gallring efter ett år, inte längre får behandlas uppkommer fråga om de tidigare saldouppgifterna, i vilka den fordran har ingått, får vara kvar eller om de ska rättas eller om de måste gallras. För saldot även i fortsättningen användas utan någon rättelse innebär det att en uppgift som inte får behandlas för kreditupplysningsändamål ändå — indirekt — behandlas för sådant ändamål. Om tidigare saldon rättas till följd av att vissa uppgifter har gallrats skulle saldot inte längre visa en korrekt bild av skuldsaldot så som det var vid en viss tidigare tidpunkt.

Med hänsyn till vad som nu påpekats om behandlingen av saldouppgifter anser Kronofogdemyndighetens att frågor om hantering av saldon, särskilt behandlingen av historiska

saldon, behöver utredas och övervägas ytterligare och att behandlingen av saldouppgifter behöver regleras i författningstext. Kronofogdemyndigheten är av den uppfattningen att behandlingen av historiska saldouppgifter för kreditupplysningsändamål inte ska vara tillåten.

6. Behov av sekretessbestämmelser hos Kronofogdemyndigheten

För det fall en beloppsgräns om 2.500 kr införs, bör även 9 kap. 19 § SekrL ändras så att fordringar som omfattas av beloppsgränsen ges sekretess hos Kronofogdemyndigheten. Detsamma gäller beloppsgränsen att uppgifter om fordran understigande 4.000 kr ska gallras efter ett år. För uppgifter i Kronofogdemyndighetens betalningsföreläggande- och handräkningsdatabas finns i dag ingen sekretess, varför sekretessbestämmelser bör införas för de uppgifter i den databasen som omfattas av de föreslagna beloppsgränserna. Om inte sekretess införs urholkas skyddet för den personliga integriteten vid kreditupplysningar då den som begär uppgifter från ett kreditupplysningsföretag kan komplettera sina uppgifter med uppgifter från Kronofogdemyndigheten om fordringsbelopp understigande 2.500 kr samt uppgifter om fordringar som gallrats redan efter ett år. I dessa fall får den omfrågade heller ingen s.k. omfrågningskopia och kan således inte kontrollera vem som frågat eller vilka uppgifter som lämnats ut. Ett av de problem som belyses i promemorian när det gäller kreditupplysningar som lämnas med stöd av 1 kap. 9 § YGL är just att den omfrågade inte får någon omfrågningskopia.

Om inte sekretessbestämmelser införs för de fordringar som träffas av de föreslagna beloppsgränserna om 2.500 kr respektive 4.000 kr kommer det också att leda till en kraftig ökning av antalet förfrågningar till Kronofogdemyndigheten. Kronofogdemyndigheten svarar idag på ca 850.000 telefonifrågor varav ca 25% eller drygt 210.000 telefonifrågor avser frågor om uppgifter ur Kronofogdemyndighetens register. Till detta kommer ett stort antal mail och skriftliga förfrågningar. Det kan heller inte vara Kronofogdemyndighetens uppgift att, jämsides med kreditupplysningsföretagen, fungera som ett kreditupplysningsföretag varför det måste skapas ett sekretesskydd för de uppgifter som omfattas av de föreslagna beloppsgränserna.

7. Synpunkter på promemorians tolkning av 9 kap. 19 § SekrL

Kronofogdemyndigheten noterar att promemorian, sid 38, rad 24, anger att sekretessbestämmelsen innebär att uppgifter i pågående mål är offentliga. Kronofogdemyndigheten vill här förtydliga att det bara är uppgift om förpliktelsen som kan vara offentlig i ett pågående mål; övriga uppgifter omfattas av sekretess enligt 9 kap. 19 § SekrL.

8. Flera mål som lämnas samtidigt till Kronofogdemyndigheten

Promemorian berör problemet med flera mål och att gäldenären i dessa fall saknar möjlighet att uppnå sekretess genom att frivilligt reglera skulden. Promemorian belyser problemet med att allmänna mål är direkt verkställbara och att den förpliktade inte behöver få del av kravet innan det lämnas till Kronofogdemyndigheten för indrivning. Kronofogdemyndigheten vill peka på att en vanligt förekommande skuldtyp som restförs som flera mål är underhållsstöd. Andra typer av mål som ofta restförs samtidigt och således bildar två mål är böter och avgift till brottsofferfond. Det kan ifrågasättas om det — för frågan om sekretess — är av någon betydelse om det krav som betalas består av en förpliktelse eller av flera förpliktelser. Vad som är relevant måste vara huruvida gäldenären frivilligt har reglerat sin skuld. Kronofogdemyndigheten är därför av den uppfattningen att 9 kap. 19 § SekrL behöver ses över vad gäller möjligheterna att få sekretess för flera mål som blivit betalda.

I beskrivningen av problemet med samtidig restföring av fordringar anges, sid 41 överst, att ett särskilt problem är att de offentlighetsrättsliga fordringarna är direkt verkställbara. Det anges vidare att de kan verkställas direkt efter att de har restförts i Kronofogdemyndighetens utsökningsregister. Att de är direkt verkställbara är riktigt, men även för de allmänna målen gäller bestämmelsen i 4 kap. 12 § UB och gäldenären ska som huvudregel underrättas om målet och ges sådan tid att han kan ta tillvara sin rätt. Något krav att gäldenären får del av underrättelsen finns dock inte. Under denna tid, den s.k. avitiden, vidtar Kronofogdemyndigheten som regel inga åtgärder. Även ett flertal exekutionstitlar i enskilda mål får verkställas genast, t.ex. dom, vissa tredsdomar och utslag i mål om betalningsförelägganden. Även i dessa fall måste gäldenären som huvudregel underrättas om utsökningsmålet och ges sådan tid att han kan tillvarata sin rätt.

Kronofogdemyndigheten anser, att problemet med de allmänna målen ligger i tiden före ansökan om indrivning. Beträffande de enskilda målen är det vanligt att fordringsägarna först skickar ett eller flera kravbrev och att de sedan lämnar fordran till inkassobolag som skickar ut ytterligare

kravbrev. Först därefter blir det aktuellt att utverka en exekutionstitel, vanligen genom en ansökan om betalningsföreläggande, och gäldenären delges då föreläggandet. Om gäldenären inte bestrider kravet meddelas utslag som sedan kan bli föremål för verkställighet. I de enskilda målen ges gäldenären således upprepade tillfällen att göra rätt för sig före ansökan om verkställighet. Beträffande de allmänna målen är processen innan fordran lämnas till Kronofogdemyndigheten för indrivning väsentligt kortare. Det minimikrav som indrivningsförordningen ställer är att en betalningsuppmaning ska ha skickats innan indrivning begärs. Något krav på att den enskilde fått del av betalningsuppmeningen finns inte. Detta kan leda till att enskilda drabbas av att målet lämnas till Kronofogdemyndigheten för indrivning utan att han/hon har fått del av betalningsuppmeningen. I samband med att ansökan om indrivning registreras hos Kronofogdemyndigheten lämnas uppgifter om målet till kreditupplysningsföretagen. Dessa uppgifter kan då skapa problem för den enskilde under den tid de behandlas som kreditupplysningar. Är det två eller fler allmänna mål som samtidigt lämnas till Kronofogdemyndigheten kan inte någon sekretess uppnås även om fordringarna omgående regleras. Inte heller kan sekretess uppnås om det är ett mål som lämnas men det finns mål sedan tidigare som ligger inom en tvåårsperiod. Uppgifterna kommer då att behandlas som kreditupplysningar under tre år.

Kapitel 6. Behandling av omfrågeuppgifter

Promemorian redovisar att uppgifter om de kreditupplysningsfrågor som har ställts, s.k. omfrågeuppgifter, också används för kreditupplysningsändamål. Promemorian pekar på att det kan vara naturligt vid t.ex. upptagande av lån eller då någon ska flytta hemifrån att ett flertal kreditupplysningsfrågor ställs. Promemorian föreslår att omfrågningsuppgifter ska gallras efter ett år. Kronofogdemyndigheten kan inte bedöma relevansen av omfrågeuppgifter för kreditupplysningsändamål. Det torde vara naturligt att den som t.ex. ska låna väljer att undersöka lånevillkoren hos flera kreditgivare. Detta behöver inte innebära att personen har betalningsproblem. Samtidigt kan det också vara ett tecken på en person med betalningsproblem som försöker skaffa kredit. Hur ofta uppgifterna avser uppgifter som tyder på betalningsproblem eller avser uppgifter om en kredittagare som undersöker villkor hos olika kreditgivare saknar Kronofogdemyndigheten uppgifter om, men Kronofogdemyndigheten ifrågasätter om omfrågningsuppgifter uppfyller PuL:s krav på att vara adekvata och relevanta för kreditupplysningsändamål och om man får behandla sådana uppgifter för kreditupplysningsändamål.

Kapitel 7. Kreditupplysningar och nya kapitaltäckningsregler

Det föreslås att omfrågningskopia ska lämnas när kreditupplysningsinformation inhämtas för att bedöma kreditinstitutens kapitaltäckningskrav. Kronofogdemyndigheten ifrågasätter om detta är behövligt. Syftet med inhämtandet av kreditupplysningsuppgifter är inte att direkt bedöma den enskildes kreditvärdighet vid prövning om en kredit ska beviljas eller inte, utan syftet är att bedöma institutets behov av kapital för att täcka eventuella kreditförluster. Om uppgifterna endast används för sådant ändamål och inte inverkar på de enskilda kredittagarnas befintliga krediter kan Kronofogdemyndigheten inte se att det fyller någon funktion att skicka ut omfrågningskopior. Det skulle endast medföra administrativa kostnader för kreditinstitutet.

Av 11 § KuL följer att när en kreditupplysning om en fysisk person lämnas ut, ska till den som avses med upplysningen samtidigt och kostnadsfritt lämnas en s.k. omfrågningskopia med vissa angivna uppgifter. I bestämmelsen behöver därför införas ett undantag för kreditupplysningar som lämnas för att tillgodose kreditinstitutens behov av uppgifter för att bedöma kapitaltäckningsbehov.

Kapitel 8. Ikraftträdande

Beroende på hur beloppsgränserna 2.500 kr respektive 4.000 kr är avsedda att tolkas, blir utvecklings- och förändringsarbetet av IT-stöden av olika omfattning. Detta kan påverka Kronofogdemyndighetens möjligheter att göra justeringar i IT-stödet. Om Kronofogdemyndighetens påpekanden om behov av att införa justeringar av 9 kap. 19 § SekrL samt att införa motsvarande sekretess i den summariska processen ska genomföras, medför detta ytterligare och omfattande utvecklings- och förändringsarbete av IT-stöden.

Den tid Kronofogdemyndigheten kan behöva för att genomföra erforderliga ändringar är svår att uppskatta och beror på hur beloppsgränserna ska fungera samt om sekretess ska införas. Samtidigt måste hänsyn tas till pågående datatekniskt utvecklingsarbete. Kronofogdemyndigheten

avstyrker därför förslaget att de föreslagna ändringarna ska träda ikraft den 1 april 2009 och anser att ikraftträdande inte kan ske förrän tidigast ett år efter det beslut om lagändringar har fattats.

Kapitel 9. Ekonomiska konsekvenser

Kronofogdemyndigheten delar inte promemorians uppfattning, att de föreslagna ändringarna inte medför några ekonomiska konsekvenser för det allmänna. Om en beloppsgräns om 2.500 kr för uppgifter som får behandlas av kreditupplysningsföretag införs måste Kronofogdemyndigheten genomföra utvecklings- och förändringsarbete av IT-stöden beträffande uppgifter som lämnas ut från dels betalningsföreläggande- och handräckningsdatabasen, dels utsöknings- och indrivningsdatabasen. Kronofogdemyndigheten har gjort uppskattningar av vad kostnaderna för förändrings- och utvecklingsarbetena kan komma att uppgå till. Myndighetens bedömning är att kostnaderna kan komma att uppgå till så mycket som ca 11 miljoner kronor. Det ska samtidigt påpekas att det är osäkert om det är möjligt att genomföra de förändringar i Kronofogdemyndighetens datasystem som föranleds av förslaget.

Erfarenhetsmässigt medför varje teknisk förändring ett omfattande arbete. Oftast hämtas uppgifterna från Kronofogdemyndighetens REX-system som är ett äldre system för utsöknings- och indrivningsverksamheten, vilket för med sig särskilda kostnader. Även systemet för betalningsföreläggande- och handräckningsdatabasen är av äldre slag. Normalt sett medför förändringar i datasystem stora kostnader och tar i anspråk en hel del resurser.

Om inte de av Kronofogdemyndigheten föreslagna sekretessregleringarna införs bedömer Kronofogdemyndigheten att antalet förfrågningar om skulduppgifter kommer att öka avsevärt. Enligt uppgift från Svenska Bankföreningen är behovet av kreditupplysningar av särskilt stor betydelse vid mindre krediter som till exempel blancolån i bank, avbetalningsköp i detaljhandeln och finansiering av bilar. Behovet av uppgifter direkt från Kronofogdemyndigheten kommer således att öka för framförallt dessa typer av krediter om inte sekretess införs för de fordringar som omfattas av de föreslagna beloppsgränserna. Kronofogdemyndigheten svarar idag på ca 850.000 telefonsamtal varav 25% eller ca 210.000 samtal avser frågor om uppgifter ur myndighetens register. Till detta kommer ett stort antal frågor som kommer via mail och post. Personalen vid Kronofogdemyndighetens kundcenter beräknas ägna 25% av sin arbetstid åt att besvara frågor om uppgifter ur myndighetens register till en kostnad av ca 7.900.000 kr per år. Till detta belopp kommer kostnader för lokaler. Om förslagen skulle genomföras utan att sekretess hos Kronofogdemyndigheten införs för de uppgifter som träffas av de föreslagna beloppsgränserna, bedömer Kronofogdemyndigheten att förfrågningarna om uppgifter ur Kronofogdemyndighetens register kommer att mångdubblas. Om förfrågningarna femdubblas kommer det att medföra en merkostnad om drygt 31,5 miljoner kronor per år jämfört med dagens kostnad eller en sammanlagd kostnad om 39.500.000 kr för att besvara dessa förfrågningar. Till detta kommer kostnaderna för lokaler. Skulle antalet förfrågningar komma att tioudubblas skulle det medföra en merkostnad om ca 71 miljoner kronor per år jämfört med dagens kostnad eller en sammanlagd kostnad om 79 miljoner kr per år för att besvara frågor om uppgifter ur myndighetens register. Till detta kommer kostnader för lokaler.

Kronofogdemyndighetens förslag till behandling av uppgifter för kreditupplysningar

Kronofogdemyndigheten är, som inledningsvis har påpekats, positiv till en väl fungerande kreditupplysningsverksamhet och till de grundläggande syften som kreditupplysningar är avsedda för. Det är viktigt, att uppgifter som visar på bristande förmåga att betala kan användas för bedömning av den enskildes kreditvärdighet. Samtidigt bör inte uppgifter hindra den som reglerat sina skulder att få nya krediter beviljade om hans ekonomiska situation är sådan att han i övrigt anses kreditvärdig. Det måste råda en rimlig balans mellan dessa två intressen.

Kronofogdemyndigheten föreslår därför att uppgifter om verkställighet eller indrivning av förpliktelser ska få behandlas av kreditupplysningsföretag på sätt som sker idag. Om skulden regleras ska däremot uppgiften omgående gallras hos kreditupplysningsföretagen. Det kan övervägas om även återkallelse av ansökan om verkställighet, utan angivande av orsaken för återkallelsen, också ska medföra att uppgiften ska gallras.

I utsökningsmål, d.v.s. enskilt eller allmänt mål, ska som huvudregel underrättelse om ansökan om verkställighet/indrivning göras, se 4 kap. 12 § UB. Galdenären ges då en viss tid att betala målet, den s.k. avitiden, och under denna tid vidtar Kronofogdemyndigheten inga åtgärder. Uppgift om utsökningsmålet ska inte få lämnas till kreditupplysningsföretag innan den s.k. avitiden har löpt ut.

Kronofogdemyndighetens förslag överensstämmer i huvudsak med hur det fungerar i Norge och Danmark. Förslaget skulle innebära att den som har obetald skuld hos Kronofogden även i fortsättningen kommer att ha betalningsanmärkning och därmed svårigheter att få krediter. Den som gör rätt för sig ska däremot inte behöva invänta att uppgifterna blir gallrade. Den enskilde har genom betalning av skulden visat på betalningsförmåga och vilja att göra rätt för sig. Vid prövning av om kredit ska beviljas ska han bedömas utifrån övriga uppgifter som visar om han har sådan ekonomi att kredit kan beviljas. Den föreslagna ordningen skulle även medföra en förbättring för de som har två eller fler mål inom en tvåårsperiod och som betalar dem, men som idag inte kan få sekretess. Genom att reglera skulderna gallras de hos kreditupplysningsföretagen även om de inte omfattas av sekretess hos Kronofogdemyndigheten. Förslaget skulle också medföra ett starkt incitament för den enskilde att göra rätt för sig och skulle i så fall kunna leda till ett färre antal gäldenärer. Anledningen till förslaget, att uppgifter i utskningsmål inte ska få lämnas till kreditupplysningsföretagen innan den s.k. avitiden har löpt ut, har framförallt att göra med den ordning som gäller för restföring av allmänna mål. I dessa mål kan restföring ske utan att den enskilde behöver ha nåtts av betalningsuppsmaningen och således inte getts möjlighet att göra rätt för sig, se ovan under synpunkter till kapitel 5, punkt 8. Genom att uppgiften om utskningsmålet inte går vidare till kreditupplysningsföretag innan avitiden har löpt ut har gäldenären en möjlighet att reglera skulden utan att uppgifterna om utskningsmålet skapar några direkta problem för gäldenären. Uppgifter om den exekutionstitel, t.ex. dom eller utslag, som varit föremål för ansökan om verkställighet bör kreditupplysningsföretagen vara skyldiga att rätta genom att ta bort uppgiften. Betalning av det utdömda beloppet kan komma att ske såväl efter ansökan om verkställighet har gjorts som utan att någon ansökan om verkställighet har lämnats in till Kronofogdemyndigheten. Myndigheten kan därför inte ha kunskap om vilka utslag som blir betalda. Rättelse hos kreditupplysningsföretagen av uppgift om utslag bör därför ske efter ansökan av den enskilde.

Vilka samhällsekonomiska effekter och andra konsekvenser som Kronofogdemyndighetens förslag till hantering av kreditupplysningar kan medföra behöver utredas närmare. Uppgifter bör enkelt kunna fås från Norge och Danmark. Det bör även göras en jämförande studie av andra länders system för och erfarenheter av kreditupplysningar.

Om Kronofogdemyndighetens förslag genomförs, bedömer myndigheten att kostnaderna för erforderliga anpassningar av IT-stöden kommer att vara väsentligt lägre än om de föreslagna beloppsgränserna genomförs.

Översyn av 9 kap. 19 § SekrL

Kronofogdemyndigheten har ovan (synpunkterna till kapitel 5 punkt 8) pekat på problemet att de som drabbas av flera mål för verkställighet eller indrivning, men som självmant reglerar dem, inte kan erhålla sekretess. Den enskilde kan inte påverka om kravet lämnas till Kronofogdemyndigheten som ett eller flera mål. Det kan — i fråga om intresset av att få sekretess — inte vara någon skillnad mellan den som har ett enstaka krav och betalar det självmant eller den som drabbats av tre krav och betalar dem självmant. I båda fallen har personen visat betalningsförmåga och betalningsvilja och borde kunna få sekretess även om det betalda kravet avser flera fordringar. Kronofogdemyndighetens uppfattning är att den s.k. tvåårsregeln i 9 kap 19§ sekretesslagen ska tas bort. Uppgift om förpliktelse är i så fall offentlig så länge målet är pågående. Betalas skulden eller avslutas målet av annan orsak inträder sekretess och det oavsett om det finns ett eller flera mål inom en tvåårsperiod. Samtidigt gallras i så fall målet hos kreditupplysningsföretagen. Om syftet är att stärka den enskilda integriteten behöver således frågan om sekretess för flera förpliktelser ses över och bli föremål för en konsekvensanalys.

Detta yttrande har beslutats av undertecknad rikskronofogde. Vid den slutliga beredningen har deltagit t.f. biträdande rikskronofogde Annika Stenberg, processägare Mikael Necke, biträdande processägare Karin Berglöf Hedar och verksjuristen Olof Dahnell, föredragande.

Eva Liedström Adler

Olof Dahnell

Bilaga 1, Riksskatteverkets skrivelse 2002-06-03 dnr 10846 01/100

Datum
2002-06-03

10846-01/100

Justitiedepartementet
103 33 STOCKHOLM

Sammanfattning

Riksskatteverket (RSV) föreslår en ändring av lydelsen i 7 § kreditupplysningslagen så att bestämmelsen även omfattar juridiska personer.

Bakgrund

Kreditupplysningslagen har varit i kraft under drygt 25 år. Samtidigt har kreditupplysningsmarknaden förändrats väsentligt sedan lagen kom till. Finanskrisen för cirka 10 år sedan har bidragit till en dramatisk ökning av intresset för kreditupplysningar. Dessutom har den datatekniska utvecklingen skapat förutsättningar för ett snabbt insamlande och spridande av kreditupplysningar.

7 § kreditupplysningslagen omfattar i dess nuvarande lydelse endast fysiska personer som inte är näringsidkare, vilket bl.a. innebär att en rapportering via ADB till kreditupplysningsföretagen (en s.k. betalningsanmärkning) för juridiska personer sker redan då en ansökan om betalningsföreläggande (BF) registreras hos KFM; detta trots att en sådan ansökan endast är ett ensidigt påstående om betalningsförsummelse.

År 2001 inkom till KFM sammanlagt cirka 648 000 ansökningar om BF, varav cirka 91 400 ansökningar avsåg juridiska personer. Av den totala mängden ansökningar avslutades cirka 381 000 ärenden genom utslag i målet, medan cirka 209 000 mål avgjordes på annat sätt genom exempelvis avskrivning. Antalet bestridanden var närmare 44 800 stycken. Drygt 25 procent av bestridandena avsåg juridiska personer. Ett stort antal ansökningar om BF har således varit tvistiga.

Datum
2002-03

Enligt en av RSV företagen undersökning (bilaga 1) har det under det senaste året vid samtliga KFM förekommit att näringsidkare per telefon gör gällande att de är utsatta för grundlösa ansökningar i sådana mål, vilket har medfört att de fått betalningsanmärkningar. Det har i och för sig endast i undantagsfall direkt kunnat konstateras att det har varit fråga om otillbörliga ansökningar. Hur stort mörkertal det finns har dock inte varit möjligt att uppskatta.

Det förekommer idag inte någon kontroll i nämnvärd grad från kreditgivares eller någon annans sida när det gäller bakgrunden till att bolag har fått en s.k. betalningsanmärkning; detta trots att detta många gånger är nödvändigt för att få en rättvis bild av bolags kreditvärdighet. Det kan exempelvis förekomma att en näringsidkare i vissa fall - exempelvis på grund av fel i leverans eller dylikt - har anledning att innehålla en betalning, och av den anledningen blir föremål för en ansökan om BF. Även i dessa situationer drabbas näringsidkare således av en betalningsanmärkning.

Det bör också påpekas att det av 2 kap. 8 § lag (2001:184) om behandling av personuppgifter i kronofogdemyndigheternas verksamhet framgår att BF- och handräkningsdatabasen i huvudsak skall användas för handläggning av mål hos kronofogdemyndigheterna och alltså inte för kreditupplysning.

RSV anser sammanfattningsvis att det finns anledning att anta att det f n finns ett okänt antal betalningsanmärkningar avseende juridiska personer som kan vara helt felaktiga eller i vart fall gravt missvisande, vilket naturligtvis är oacceptabelt. Dagens reglering kan vidare skapa uppenbara svårigheter för en näringsidkare med sådan betalningsanmärkning att överhuvudtaget driva verksamheten vidare, vilket inte heller är tillfredsställande.

RSV har därför under 2001 varit i kontakt med Datainspektionen (DI) och diskuterat olika åtgärder

Datum
2002-03

för att förbättra näringsidkares kreditskydd. Vid dessa diskussioner konstaterades dock att

1. de intressemotsättningar mellan effektiv kreditupplysning och juridiska personers skyddsbehov, jämte
2. de praktiska problem som vissa långtgående allmänna begränsningar av kreditupplysningar (bl.a. ingen rapportering av första ansökan alt. en rapportering först vid bestridande eller när utslag meddelas) skulle leda till,

var så betydande att det inte var möjligt att genomföra en ändring. RSV har haft förnyade kontakter Datainspektionen som skriftligen lämnat sina synpunkter på nu aktuellt förslag (bil.2).

RSV anser nu - trots de svårigheter som uppkommer vid intresseavvägningen mellan effektiv kreditupplysning och juridiska personers skyddsbehov - att dagens reglering avseende juridiska personer har sådana uppenbart negativa konsekvenser att det finns skäl att på nytt pröva frågan om det inte är möjligt att åstadkomma en lagändring.

Tänkbara ändringar av lydelsen

En ändring i 7 § kreditupplysningslagen kan enligt verkets mening ske antingen genom en begränsning av utlämnandet via ADB efter en lämplighetsbedömning eller genom att ge juridiska personer samma skydd som fysiska personer åtnjuter idag, dvs. att en rapportering via ADB till kreditupplysningsföretagen sker först efter det att utslag meddelats.

Det första förslaget skulle dock medföra stora praktiska problem och kanske inte heller innebära en begränsning av otillbörliga ansökningar. Dessutom skulle en sådan begränsning av utlämnandet via ADB eventuellt kunna innebära en kraftig ökning av det manuella uppgiftslämnandet, vilket skulle vara mycket resurskrävande för kronofogdemyndigheterna och fördröja rapporteringen till de som begärt uppgiften.

Datum
2002-03

Det andra förslaget skulle i och för sig inte innebära några praktiska problem men skulle å andra sidan medföra att kreditupplysningsföretagens möjligheter att få ta del av uppgifter om icke-betalande företag via ADB skulle begränsas och kreditupplysningsverksamheten därmed skulle påverkas.

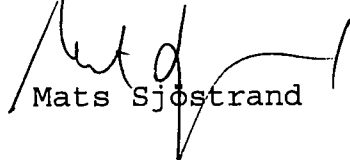
RSV anser dock - som anförts ovan - att nackdelarna med nuvarande reglering är så stora att lydelsen i 7 § kreditupplysningslagen bör ändras på så sätt att fysiska och juridiska personer erhåller samma skydd i kreditupplysningshänseende. En rapportering via ADB till kreditupplysningsföretagen för juridiska personer skall således ske först då ett utslag i mål om BF meddelats. I likhet med Datainspektionen vill RSV peka på att regeringen i prop.2000/01.50 S 12 Kreditupplysningslagen och dataskyddsdirektivet, uttalat att de problem som är förenade med att kreditupplysningar om näringsidkare får innehålla uppgifter som är förenade med viss osäkerhet ska bli föremål för ytterligare överväganden inom regeringskansliet.

Förslag till ny lydelse

"Kreditupplysningar om **fysiska och juridiska personer** får inte innehålla uppgifter om andra betalningsförsummelser än sådana som

1. har slagits fast genom en domstols dom eller myndighets avgörande eller åtgärd eller
2. har lett till inledande av skuldsanering enligt skuldsaneringslagen (1994:334) eller till betalningsinställelse, konkursansökan eller ackord."

Beslut i detta ärende har fattats av undertecknad generaldirektör. Delaktiga i beslutet har varit kronodirektörerna Eva Liedström Adler och Magnus Westerström sistnämnde föredragande

Mats Sjöstrand

Magnus Westerström

Angående ansökningar om betalningsföreläggande som använts i otillbörliga syften vid landets kronofogdemyndigheter

Sammanfattning

Av de av landets kronofogdemyndigheter redovisade uppgifterna framgår att det vid samtliga myndigheter förekommer att näringsidkare per telefon gör gällande att de är utsatta för grundlösa ansökningar, men att det endast i undantagsfall finns underlag för att påstå att det skulle röra sig om ansökningar om betalningsföreläggande i otillbörligt syfte. Kronofogdemyndigheten i Stockholm kan dock redovisa flera fall där ansökningar använts i sådant syfte.

Av uppgifterna från kronofogdemyndigheterna framgår vidare dels att ärenden som handlagts enligt 23 § lagen om betalningsföreläggande och handräckning (BfL) förekommer i enstaka fall, dels att framställningar om gallring på den grunden att ansökan varit otillbörlig tycks förekomma nästan uteslutande vid kronofogdemyndigheten i Stockholm.

Bakgrund

Kronofogdemyndigheten i Göteborg har till Riksskatteverket påtalat att "otillbörliga" ansökningar om betalningsföreläggande mot juridiska personer lämnas in till kronofogdemyndigheterna i syfte att skada den juridiska personen i olika avseenden. Riksskatteverket har därför i december 2000 begärt uppgifter från landets kronofogdemyndigheter om frekvensen av mål där ansökningar om betalningsföreläggande använts i otillbörliga syften jämte en beskrivning av dessa mål samt uppgifter om ärendet som avvisats med stöd av 23 § BfL.

Redovisade uppgifter

Kronofogdemyndigheten i Stockholm har under de två sista månaderna förra året genom telefonsamtal från näringsidkare fått kännedom om flera fall där en ansökan om betalningsföreläggande har lämnats in som

Exekutionsavdelningen
Bengt Ståhl

PM

Datum
2001-02-20

hämnd eller av konkurrensskäl. Ett specifikt annonsföretag har vidare lämnat in 30-50 ansökningar där flertalet svaranden har hävdade att något avtal inte träffats och att ansökan därför varit ogrundad. Det förekommer dock många andra ansökningar från samma ingivare där svarandena har andra invändningar. I flera fall har de drabbade också begärt gallring ur suproregistret.

Kronofogdemyndigheten i Göteborg har uppgett att myndigheten fått kännedom om att ansökningar om betalningsföreläggande har använts i otillbörliga syften genom telefonsamtal från berörda näringsidkare. Någon prövning av grunden för ansökningarna har dock inte skett. Det har inte kommit in någon begäran om gallring på den grunden att ansökan skulle vara uppdiaktad eller dylikt.

Kronofogdemyndigheten i Jönköping har redovisat ett fall där en ansökan använts i otillbörligt syfte.

Övriga myndigheter har också fått telefonsamtal från näringsidkare som påstått att ansökan mot dem är ogrundad men i dessa fall har det inte funnits skäl att anta att ansökningarna gjorts i otillbörligt syfte.

Några myndigheter har handlagt ansökningar enligt 23 § BfL. Dessa ärenden har i huvudsak gällt krav på skadestånd.

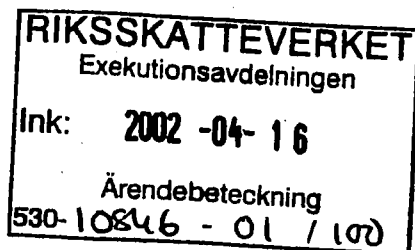
Samtliga myndigheter tycks ha mottagit synpunkter från näringsidkare som vänder sig emot ordningen att redan föreläggandet medför en registrering hos kreditupplysningsföretagen.

Datainspektionen

YTTRANDE
2002-04-11

Dnr
652-2002

Riksskatteverket
Exekutionsavdelningen
Att: Bengt Ståhl
171 94 SOLNA

Yttrande över utkast till skrivelse till regeringen om ändring i 7 § kreditupplysningslagen

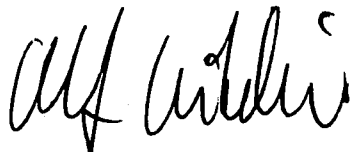
Datainspektionen instämmer i RSV:s uppfattning att det finns anledning att anta att det avseende juridiska personer för närvarande finns ett okänt antal betalningsanmärkningar som kan vara helt felaktiga eller i vart fall gravt missvisande och att en sådan anmärkning kan skapa uppenbara svårigheter för en näringsidkare att driva verksamheten vidare. Enligt inspektionens uppfattning är detta en problemställning som är återkommande.

Mot det faktum att en kreditupplysning kan innehålla uppgift om en obefogad ansökan om betalningsföreläggande skall vägas intresset från kreditmarknaden att upplysningar om företagare baseras på ett så fylligt underlag som möjligt (jfr prop.1996/97:65 s. 46). Det finns också ett stort intresse av att så tidigt som möjligt få indikationer på ekonomiska problem hos en affärspartner eller låntagare, vilket ansökningar om betalningsföreläggande kan indikera. Datainspektionen är således av den uppfattningen att marknaden ser det som mycket viktigt att kreditupplysningar även innehåller uppgifter om ansökningar om betalningsföreläggande. Att inte tillåta att ansökningar om betalningsföreläggande får ingå i en kreditupplysning skulle kunna medföra att det dröjer ända fram till ett utslag innan marknaden får signaler om ett företags betalningsproblem. Genom att okynnesbestrida alla ansökningar skulle denna tid ytterligare förlängas.

Datainspektionen kan inte på det underlag som nu föreligger ta ställning till om kreditupplysningslagen bör ändras på det som nu föreslås av verket.

Avslutningsvis kan nämnas att regeringen i prop. 2000/01:50 s. 12 uppgett att det i Regeringskansliet har tagits upp de problem som är förenade med att kreditupplysningar om näringsidkare får innehålla uppgifter som är förenade med viss osäkerhet, t.ex. ansökningar om betalningsföreläggande.

Detta yttrande har beslutats av generaldirektören Ulf Widebäck i närvaro av chefsjuristen Leif Lindgren och datarådet Rolf Samuelsson, föredragande.

Ulf Widebäck

Rolf Samuelsson